

Joi, 24 Septembrie, 2026

Sf. întâia Muceniță și întocmai cu Apostolii Tecla; Sf. Cuv. Siluan Athonitul

Efesenii 4

¹⁴ ca să nu mai fim copii, clătinați de valuri și purtați de orice vânt de'nvățătură încoace și'ncolo prin viclenia oamenilor, prin meșteșugul lor de a atrage'n rătăcire;

¹⁵ cî'n iubire trăind după adevăr, în toate să creștem întru El Care este Capul, Hristos,

¹⁶ dintru Care întregul trup, bine alcătuit și bine încheiat prin toate legăturile care-l hrănesc după lucrarea fiecărei părți la măsura ei, își face creșterea spre a se zidi el însuși întru iubire¹.

¹⁷ Așadar, aceasta spun și mărturisesc întru Domnul: de acum să nu mai umblați așa cum umblă păgânii în deșertăciunea minții lor,

¹⁸ întunecați fiind la minte, înstrăinați de viața lui Dumnezeu, din pricina necunoștinței care este în ei, din pricina împietririi inimii lor;

¹ Versetele 15-16: Fiind Biserica trupul lui Hristos, Capul este acela care coordonează funcționarea specifică și totuși unitară a tuturor componentelor vitale.

¹⁹ fiind ei în nesimțire, s'au dat pe ei înșiși nerușinării, spre nesățioasa săvârșire a tot felul de necurății.

Marcu 11

²⁷ Și au venit iarăși în Ierusalim. Și în timp ce Iisus umbla prin templu, au venit la El arhieriei, cărturarii și bătrânii

²⁸ și I-au zis: „Cu ce putere² faci tu acestea? Sau cine ți-a dat ție această putere de a le face?”

²⁹ Iar Iisus le-a zis: „Vă voi întreba și Eu un cuvânt; răspundeți-Mi, și vă voi spune și Eu cu ce putere fac acestea:

³⁰ Botezul lui Ioan, din cer a fost, sau de la oameni? Răspundeți-Mi!”

³¹ Și ei se chibzuiau între ei, zicând: „Dacă noi vom zice: Din cer!, El va spune: Atunci, de ce nu i-ați dat crezare?”

² Și aici, puterea înseamnă nu numai capacitatea de a face minuni, ci și autoritatea extra-umană cu care este investit cel care le face (fariseii Îl învinuiau pe Iisus că-i scoate pe demoni prin căpetenia acestora).

³² dar de vom zice: De la oameni...”. Se temeau de mulțime, fiindcă toți socoteau că Ioan a fost cu adevărat profet.

³³ Și răspunzând, I-au zis: „Nu știm...”. Și Iisus le-a zis: „Nici Eu nu vă spun cu ce putere fac acestea!...”.³

Tâlcuire

Mântuitorul dovedește că e trimis din cer prin mărturia lui Ioan Botezătorul; arhieriei, cărturarii și bătrânii tac, fiindcă nu aveau ce să răspundă împotrivă, dar tot nu cred. Altă dată, a arătat același lucru prin faptele Sale; s-au gândit cum s-o întoarcă: „Cu domnul demonilor scoate pe demoni”. Când această viclenie a fost răsturnată, au tăcut iarăși, dar nici atunci nu au crezut. Așa sunt întotdeauna necredincioșii: orice le-ai spune și oricât de puternice dovezi le-ai aduce în sprijinul adevărului, nu pot răspunde nimic, dar tot nu cred. Ai zice că mintea lor e damblagită, dar cu

privire la celelalte lucruri judecă sănătos. Numai când vine vorba de credință încep să se rătăcească în idei și în cuvinte. Se rătăcesc și atunci când schimbă adevărurile credinței date de Dumnezeu cu vederile lor. Îndoiala se preschimbă la ei într-un reazem tare ca o stâncă. Ascultați-le toată teoria. Și un copil va pricepe că e o pânză de păianjen, însă ei nu văd asta. Neînțeleasă orbire! Încăpățănarea necredincioșilor mai poate fi lămurită și prin nedorința de a crede; însă de unde poate să vină asta? Și de ce ea capătă în această împrejurare asemenea putere, că face un om inteligent să se agațe cu bună știință de un mod de gândire illogic? Aici e vorba de întuneric – și oare nu de la părintele întunericului vine el?⁴

³ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁴ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.